

pripravil svoje lastne hiše. Šuman je, kakor stari Nestor, videl tri človeške rode, dva roda sta se za njim odgojila. Svojih vrstnikov je imel uže prav malo in kolikor jih je ostalo, bili so raztreseni daleč okoli. Vsak starec je več menj usamljen, stoji sam kakor visoki hrast v lesju, kajti kar je okoli njega, vse mu je nižje in mlajše. Zato se je vsako leto veselil, če so prišli šolski prazniki. Takrat nas je prišlo iz mesta cela družba mlajšega in mladega sveta, ki so prišli obiskat očeta, tasta, dedeca ljubega. Zdelo se mi je vsekdar, da so imeli Šuman veselje s svojim zarodom še bolj nego s svojimi drevesci. Vsakemu vnuku so vedeli kako veselo in prijazno besedo ali nedolžno šalo. Ko je nekdanj mi bila žena pri sv. Ani na smrt bolena, „žal bi mi bilo, so djali, za tako mlado življenje, ne bi rad doživel take zgube.“ Ko smo se tako vsako leto v šolskih praznikih na skupno življenje bili navadili, bila nam je vsekdar ločitev težka.

Leta 1873 je umrla našemu Andreju Šumanu tudi žena, naša ljuba mati. Od te dobe bil je še bolj usamljen. Sreča, da je imel doma še dve vrli hčeri, ki sta mu bili postrežba, pomoč, družba do zadnjega trenutka. Bil je bolen komaj 36 ur, bil je na smrt pripravljen. Meni je služilo v pomirjenje, da mi je bilo še usojeno, zatisnoti mu trudne oči.

Andrej Šuman je bil malobeseden. Pa kar je povedal, premišljeno je bilo. Učil se je do zadnjega dne, znal je zadoosti iz zgodovine, iz geografije, iz astronomije, govoril in pisal je nemški in slovenski, zadnji čas pač že rajši slovenski. Med sosedi je slovel po svoji pravičnosti, zato so ga radi stavili za varuha. Kot varuh je branil varovance in njih pravice, marsikatero stopinjo je storil za nje. Krivice ni storil nikomur, rajši je sam krivico trpel. Ljudij ni ogovarjal, niti ogovarjanja poslušal, ampak vsakemu je kazal: pometaj pred svojim pragom! Svojo ženo, našo mater je izgledno ljubil in ji stregel in jo častil, bil je jima uzoren zakon. Ravno tako je ljubil svoje otroke in skrbel za nje, pa to tudi kazal, kedar je treba bilo. Kaj je bil meni, mi je težko izpovedati. Toda kaj mi je treba sramovati se ob zgubi tako častitljive glave? Bilo mi je na razstanku stanovskem. Pomnim še, kakor da bi bilo večeraj. Bil je pred hramom stal težek voz. Sam sem sedel na njem. Bil sem v misli vtopljen, skoro ves zlomljen in tóžen. Govoril nisem ničesar, ali celo malo že cel čas. Kateri oče bi ne poznal za tóge svojega sina? Izvoli si, mi pravi, kar ti je ljubo, jaz te nikamor ne silim. Samo vedi, da ti, kakor so zdaj leta, malokaj moremo pomagati. Tedaj sem šel z vašim dovoljenjem, ljubi oče, na Dunaj, in ko sem vam pisal v zadregi, vem, poslali ste mi več, nego sem prosil. — V srenji je bil Šuman

že dolgo časa prvi svetovalec, pri volitvah za deželni ali državni zbor volilni mož, dokler ga je veselilo, sedaj je pušchal ta posel rad uže mlajšim možem, nekaj da bi se vadili političnega prepričanja, nekaj pa zato, ker naš okraj zadnji čas ni bil v nevarnosti.

Srečen mož, da ti svet ni bil brez veselja, življenje ne brez ploda, mladina imenuje s poštovanjem in častjo tvoje ime, vsi sosedi te hranijo v blagem spominu, otroci in vnuki pa žalujejo in jočejo, ne zato, ker stradajo, ampak zato, ker so zgubili svojega preljubega očeta in dedeca, ki so ga ljubili, in mu hranijo svojo ljubezen v srcih, naj se izcimijo iz nje djanja ljubezni in pravičnosti od roda do roda!

Josip Šuman.

Smešnica. 6. Dva prijatelja sedita v kavarni dobre volje in pogovarjajoč se, v tem zapazi eden bolho v svoji kavi. „O, tu pa je celo bolha v kavi“, pravi ves osupnen, „tega ne gre jesti!“ — „Je nevarno“, odgovori drugi, „kajti, ako ta stvar obilno črne kave popije, bedi celo noč in grize neprestano.“

Razne stvari.

(Velika izguba.) Iz Dunaja se poroča, da je starosta državn. poslancev, mons. Greuter, nevarno zbolel. Če ima mož v resnici bolezen, katero slutijo pri njem zdravniki, bode kmalu po njem; drž. zbor in še posebej konservativna stranka pa izgubi v njem vrlega govornika in neustrašljivega zagovornika sprave.

(Nezaupnica.) Ministru šulvereina, dr. Weitlofu storé njegovi volilci (notranje dunajsko mesto) sedaj posebno uslugo. Kakor se namreč čuje, pošljejo mu za to, ker je tudi on delal za znano resolucijo „nemškega kluba“, nezaupnico.

(Popravek.) V vrsti gospodov, ki imajo ravnateljstvo Mariborske posojilnice v rokah, izostalo je v zadnjem našem poročilu po naključju ime g. dr. Fel. Ferka. G. doktor je bil med rodoljubi, ki so posojilnico ustanovili in je vsa leta sem marljivi ud ravnateljstva.

(Poštne hranilnice,) kakor so v našem cesarstvu od 12. jan. 1883, so dne 1. febr. letos odprli tudi na Ogerskem; prvo knjižico so izvzeli svetli cesar obekrat; od 100 fl. daje naša hranilnica 3 fl. obresti na leto, ogerska pa 3 fl. 60 kr.

(Iz bauernvereina.) Nemška in nemčurska gospoda, ki dela v bauernvereinu Mariborske okolice, snide se prihodnjo nedeljo v Marenbergu. V prvi točki vzporeda stoji razprava o namenu bauernvereina. No lehke naloge nima govornik, ki bode to razpravljaj in mi menimo, da bode ravno za to gosp. vitez Schönerer takrat izostal, kakor je že to v Mariboru storil.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj.) V sled slabega vremena ni prišlo k zboru 7. t. m. dovoljno število združnikov. Zborovanje preložilo se je na sredo, 17. den t. m. ob 2. uri popoldne v Narodnem domu. Društvo je imelo meseca januarja t. l. dohodkov 8587 gld. 30 kr., stroškov pa 7810 gld. 62 kr., torej vsega prometa skup 16.197 gld. 92 kr.

(Iz posojilnice v Mariboru.) Kako je za naše kmete bile posojilnice treba, razvidi se najbolj iz njenega razvoja in zaupanja, ki ga uživa ona pri njih pa tudi pri naših političnih nasprotnikih. Kar torej kak listič, naj že potlej v Celju ali v Mariboru izhaja, blebeče zoper njo in druge posojilnice, ne kaže druga, kakor nezmožno jezo nekaterih tujih pritlikovcev, katerim je vse, kar je slovenskemu kmetu na korist, hudi trn v peti.

(Narodna čitalnica) pri sv. Petru pod sv. gorami priredi v prid revni šolski mladini v nedeljo dne 14. t. m. popoldne ob 4. uri veselico s tombolo itd. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Ormoška čitalnica) priredi svojim udom dne 14. febr. veselico s prav mičnim vspehom.

(Vrankska čitalnica) je imela svoj občni zbor na svečnice dan. V odbor so voljeni gg.: Fran Šentak predsednik, župnik Anton Balon podpredsednik, Simon Meglič, Simon Oset, Ivan Gabršek, Anton Stepic, Dragotin Šventner kot odborniki in gg. Anton Kumer, Julij Gradišnik in Franjo Šorn kot namestniki. — Odbor namerava letos prirediti večjo pevsko slavnost, katere se bodo udeležili tudi jako odlični, sloveči pevci.

(Nagla smrt.) Starček Marko Krajnc, doma iz Sent-Jurja, je dne 3. t. m. na cesti v Celju, kar v hipu vkup zlezal in je še v tistem trenotju umrl.

(Na Dobrni) je pri volitvi dne 9. t. m. čas občinskega predstojnika dosegel vrli konservativec gosp. J. Kok.

(Vreme za sledeče dni) napovedujejo po časnikih vremenski preroki tako-le: za 12. febr. sneg z burjo in dež, 18. febr. dež, deloma sneg in megla, 20. febr. megleno, snežno, 25. febr. dež (sneg). Pravijo, da bo ta mesec v obče podoben minolemu januarju.

(Iz ječe v ječo.) Jože Cajzek jo je bil tovrne iz zapore v Celju potegnil a ni dolgo dihal prostega zraka. Žandarji so ga v Rogacu izpoznali in zopet v luknjo vtaknili, sedaj si ga bodo pa že trdnije zavarovali.

(Iz učiteljskega.) Učiteljsko društvo v Konjicah je dne 4. febr. t. l. zborovalo. Za predsednika izvoljen je g. Pavel Leitgeb; za namestnika g. Peter Kapun; za odbornike pa gg.: L. Tribnik, B. Malenšek in Miha Teran. Tajnik je g. Trabusiner.

(Srečna občina.) Trg Muta ob Dravi je toliko srečen, da daje obč. zastop sam svojim sosrenjčanom veselice, in kakor poroča „D.W.“, vabi na-nje še sosede Marenberžane. Vidi se pač, da živimo v predpustu.

(Od Mozirske čitalnice) se nam poroča, da je občni zbor dne 2. febr. sklenil, da za naprej kot ude čitalnične ne sprejema oseb, katere so dvomljive glede narodnosti in se ne drže društvenih pravil.

(Pod zemljo.) V jamah pri Trbovljah izgodila se je letos že druga nesreča. Unel se je na luči necega delalca, Starina. treskalni plin in njega je v hipu podsipalo, paznika, ki je bil za njim, pa je hudo osmodilo.

(Spremembe v lav. škofiji.) Č. gosp. Janez Brglez, kaplan v Konjicah, postal je župnik v Artičah.

(Vabilo.) „Kmetško bralno društvo“ v Rušah priredi v nedeljo 14. t. m. veselico, in vabi vse ude in prijatelje, da se je v obilnem številu udeležijo.

Loterijne številke:

V Gradcu 6. februarja 1886: 22, 25, 46, 83, 74
V Dunaju „ „ „ 44, 42, 2, 11, 46
Prihodnje srečkanje 13. februarja 1886.

1—2

Prodaja posestva.

C. kr. okrajno sodišče v Sevnici za Savo dovoljuje, da se — 1600 gld. vrednosti — posestvo neobteženo, ki obsega zidano hišo št. 88 s kletjo v trgu, majhni vinograd, njivo, pašnik in hosto, po prostovoljni javni dražbi edini prodalni dan

27. februarja t. l.

dopoludne od 10. — 12. ure pri imenovanem sodišču samo za izklicno ceno 800 gld., ali pa čez odda. Dražbeni pogoji itd. se zamorejo v uradnici uvideti. Kupei se uljudno povabijo.

Prisrčna zahvala.

V prebitkeji tugi o nesreči, katera me je zadela, ker mi je nemila smrt preblago soprogo

Johano

tako nenadoma pobrala, bilo mi je veliko tolažilo prijazno sočutje sorodnikov, tržanov in okoličanov šoštanjskih in velenjskih pri slovesnem pogrebu dne 4. t. m., kojega se je nenavadno velika množina vdeležila. Prisrčno zahvalo toraj izrekam vsem, posebno tudi darovalcem krasnih vencev in pa šoštanjskemu pevskemu zboru, ki je na grobu ranjke s premilimi žalostinkami srca poslušalcev ganil.

Šoštanj, dne 5. svečana 1886.

Mihael Golob, gostilničar.